

сега си дохождало самичко на готово. Прѣди горѣли толко-
ва дърва по него, а сега толкова си нѣщо ся спестило.

Нѣкои Златарчяне испрѣво ся поопытали да правять съ
млѣко-то си всякаквы измамы, нѣ наскоро ся положило за-
конъ, що-то никому и на умъ не дохождало вече за измамж.

Тая нарядба донасяла такъвж ползж, за коуж-то човѣкъ
прѣди не былъ ни мыслилъ. Всякой желалъ, колко пò-вече
млѣко да донося, за да може да земе пò-напрѣдъ и пò-вече
сыреніе и масло; за това и кравы-ты си хранилъ пò-добрѣ
откакто отпрѣди: избиралъ имъ чистж хранж и пашж, и
трѣсялъ да купува голѣмж и млѣчнж кравж вмѣсто малкж;
или зималъ двѣ на мѣсто еднж. Всякой особно пазялъ, млѣ-
ко-то му да не е отъ болнж кравж, нито отъ исподъ теле.
Избрани-ти троица надзиратели имали право въ всяко
врѣмя да прѣгледвать хлѣвове-ты и оборы-ты. Така особно
ся пазяло и здравіе-то на кравы-ты.

20.

ЗА НОВЫЙ СЕЛСКИЙ ГЛАВАТАРЪ И ЗА ДРАГАНА.

Боянъ си е цѣлъ врачъ! казвали Златарчяне всякога,
кога ся сбждвало нѣщо, кое-то той прокобывалъ. Нему идѣ-
ло отржкы всичко, що-то хванялъ. Той не захващалъ ни-
коуж работж, доклѣ първо не обмыслялъ добрѣ за неж. Ни-
кога не бързалъ, нѣ все полегка легка; и никога не зималъ
на гърба си пò-вече товаръ, отъ колко-то можялъ да носи.

Можялъ нѣкой да си мысли, че учитель-ть обтрупивалъ
и себе си и любимж-тж си Славкж съ много работж, нѣ ни-
кога не было това! Той знаялъ да распоряджа всичко така
умно и вѣщо, що-то пò-много-то му работы всякога други
работяли. И въ училище-то малко работялъ, защо-то былъ
обучилъ единъ момѣкъ на имъ Бояилъ Стоиловъ, кой-то
управлявалъ училище-то вмѣсто него. Той былъ сирмашкы
сынъ, и Боянъ му заплащалъ по нѣщо и го хранилъ. Бо-
янъ много го обычалъ, защо-то толкова добрѣ учялъ и на-
ставлявалъ дѣтца-та, що-то въ всичко си сравнявалъ съ
Бояна. И дѣтца-та го много обычали, защо-то былъ кро-
тъкъ, работенъ и чистоговорящъ, та дѣчица-та пò-лесно
пріимали отъ него ученіе, колко-то отъ сѣщаго Бояна.

Боянъ всякой день заобыкалялъ по нивы-ты и гради-